

General | | Actualitzat el 18/11/2020 a les 08:03

Si no vol fer petons, que no en faci

La psicòloga Paola Roig ens explica per què no cal forçar la situació quan una criatura no vol fer petons o abraçades

[inicicentrareport] Afortunadament, cada dia es parla més de la **importància del consentiment**. D'entendre que hem de demanar permís abans de tocar el cos d'una altra persona. Que hem de saber del cert que l'altra persona hi està d'acord.

També es posa sobre la taula la importància de començar a treballar això a les escoles, de poder-ne parlar, poder anomenar-ho. Però si ens parem a pensar, tot això es pot treballar des de molt abans i desde cada casa. Com ens relacionem amb el cos de les nostres filles i fills?

Ja quan són nadons, si ens hi fixem, **estem constantment manipulant i tocant el seu cos**. Ho fem per cuidar-los i protegir-los, perquè depenen de nosaltres per a gairebé tot. Els agafem en braços, els portem d'un lloc a un altre, els hi canviem el bolquer, els hi posem crema, els hi traiem la roba i els hi posem una altra, els hi posem el pitet, els ensabonem, els hi rentem la cara i les mans? I un llarguíssim etcètera. I de manera normal i natural, ho fem amb molt d'amor i cura.

Quan ho veiem així, tot junt, ens adonem de quantes vegades arribem a tocar el seu cos. I podem intentar posar-nos a la seva pell. I començar a entendre que, de la mateixa manera que no toquem o manipulem el cos d'una adulta sense preguntar, podem començar a posar mirada i consciència a fer el mateix amb els nostres nadons.

Per exemple, **avisant i demanant permís** quan toquem el seu cos. Tant nosaltres, les mares i pares, com qualsevol altra adulta que els hagi de tocar: pediatres, infermeres, perruqueres?

Tot això, moltes vegades, ja ens surt de manera natural, intuïtiva. Sense pensar-ho gaire ja anem explicant i d'alguna manera demanant així consentiment: ?Ara et trauré el body, d'acord?
T'agafaré i et posaré al canviador. Et trec d'aquí perquè em dóna la sensació que pots caure, sí? Ara et posaré cremeta que sembla que tens el culet una mica irritat??

I mentre fem això els podem anar mirant i observant. Podem anar fixant-nos en com reaccionen, en quines coses ens diuen. De vegades, si estem atentes, veurem que, a la seva manera, ens fan saber que potser ara no és un bon moment o que igual podem esperar una mica abans de fer el canvi de bolquer.

Poc a poc **anirem guanyant consciència** i detectant millor quan és un bon moment. Així també, el canvi de panyal, amb nadons que ja es desplacen pot passar a ser molt més fàcil i tranquil.

Durant les reunions familiars o d'amics també és un bon moment per començar a posar mirada en el consentiment. Segur que us hi heu trobat alguna vegada. Arribeu a casa d'algun familiar. La vostra criatura està tranquil·la, al vostre costat, i saluda. I de seguida salta algú que diu ?**Vinga, fes-li un petó a l'àvia**, no siguis esquerpa?.

Pot ser que la nostra filla vulgui fer un petó en aquell moment. Però també és possible que no vulgui. I és possible que ens ho faci saber. En aquest moment estaria bé poder donar un lloc al qual el nostre fill/a està sentint. En el que vol fer. **Podem proposar-li una alternativa**, com que saludi amb la mà o que saludi. Intenent no forçar ni obligar a donar aquestes mostres d'afecte.

Sovint, quan es parla d'aquest tema, sobretot relacionat amb bebès, es diu: ?**Però no n'estem fent un gra massa?** És només un nadó, si gairebé no se n'assabenta i s'ha fet així tota la vida?. Cal entendre la importància que té tot això en el futur desenvolupament de les criatures, en les

adultes que seran. Així que avui et vull anomenar **quatre raons per les quals això és important**:

[GotaNegraPle] Si nosaltres, els seus pares i mares, demanem consentiment i permís abans de tocar-los, **aniran integrant i component** que ningú pot tocar el seu cos si elles no hi estan d'acord. Aniran entenent que el seu cos els pertany i que elles decideixen. I tot això, per si sol, suposa un factor de prevenció i protecció de l'abús sexual.

[GotaNegraPle] Paral·lelament, **també entendran que elles també han de demanar permís** per tocar el cos d'una altra persona. Si entenen el respecte cap al seu propi cos, entendran també el respecte cap al cos de les altres.

[GotaNegraPle] **Integraran que les mostres d'afecte**, petons, abraçades, carícies? són **voluntàries i espontànies**, que no poden ser forçades, i que per tant, tenen el dret a decidir a qui i com les dediquen, sense xantatges ni manipulacions externes.

[GotaNegraPle] **Aprendran a posar límits**. A dir que no quan una situació els incomoda. I a respectar els límits que els hi posin els altres.

[GotaNegraPle] Aquest **tracte respectuós**, a més, **incrementarà la seva consciència corporal**, la sensació de pertinença del seu propi cos. Aquest procés podria facilitar l'etapa de les rebequeries dels dos anys. Una de les reivindicacions que fan en aquesta etapa és que el seu cos és seu, i que ells hi manen. Si sempre ho han sentit així, no tindran tanta necessitat de reclamar-ho.

Òbviament és difícil fer aquest **canvi de mirada**. Primer, perquè la majoria de nosaltres no l'hem rebut quan érem petites, i és difícil (i a vegades dolorós) donar el que no es va tenir. A més a més, en el dia a dia, anem amb molta pressa, desbordades i pot ser que se'ns passi o que simplement no tinguem temps.

No passa res. Està bé així. No cal que això es converteixi en una exigència més que posar-nos al damunt. Només amb el fet de **ser conscients**, de poder posar mirada i pensament, de poder fer-nos aquestes preguntes, de poder pensar que les nostres criatures mereixen aquest respecte, ja estarem activant un engranatge de canvi. De consciència. I aquest, és un regal que els hi fem i que s'emporten amb ells per tota la vida. [ficentrareport]